

stemmelser i Børnenes Interesse. I Begyndelsen af 80erne i forrige Aarhundrede opstod der en stærk Bevægelse for at hidføre en Forbedring i de udenfor Ægteskab fødte Børns Livsvilkkaar, og Bestræbelserne i saa Henseende gav sig Udslag i Lov Nr. 76 af 20. April 1888, der betegner et betydningsfuldt Skridt fremad i Arbejdet for at forbedre Børnenes og deres Mødres økonomiske Stilling. Ved denne Lov skete der vel ikke nogen Ændring med Hensyn til den tidligere gældende Maalestok for Børnets Forsørgelse, men paa andre Punkter betegnede Loven væsentlige Fremskridt, af hvilke det vigtigste var den Adgang, som Loven aabnede, til at faa det Faderen paalagte Bidrag forskudsvis udbetalt af det offentlige. De følgende Love, Lov Nr. 73 af 12. April 1892 og Lov Nr. 75 af 3. April 1900, havde væsentlig til Formaal at simplificere Fremgangsmaaden ved det offentliges Udbetaling af Underholdsbidrag, men blev i øvrigt i det hele staaende ved den ved Loven af 1888 skabte Retstilstand. Først ved den nugældende Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 naaede man et nyt, betydeligt Skridt videre i Arbejdet paa at skabe bedre økonomiske Kaar for Børnene og deres Mødre. Ifølge Loven af 1908 skal Børnenes Forsørgelse ske i Overensstemmelse med Moderens Livsforhold, dog saaledes at den er forsvarlig og ikke ringere end i gode Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet forsørges, men heller ikke udover almindelig gode Middelkaar. Loven indfører derhos en Adgang til at paalægge Faderen særligt Bidrag til Omkostningerne ved Børnets Daab og Konfirmation, til Skoleundervisning og faglig Uddannelse og i Anledning af Børnets Sygdom og Begravelse inden dets 18de Aar, og det bestemmes, at de særlige Bidrag til Skoleundervisning og faglig Uddannelse kan paalægges Faderen i det Omfang, hans økonomiske Forhold tillader, uden Hensyn til Moderens Livsforhold. Med Hensyn til Fordelingen mellem Faderen og Moderen af Udgifterne ved Børnets Forsørgelse bestemmes det nu, at Faderens Bidrag bør sættes til tre Femtedele af samtlige de Udgifter, som Børnets Underhold medfører, medens Faderens Andel i Udgifterne tidligere kun var ansat til mindst Halvdelen. Ogsaa paa andre Punkter betegner Loven af 1908 væsentlige Fremskridt i Forhold til den tidligere Retstilstand. Det paalægges saaledes Faderen at bidrage til Udgifterne ved Barselfærden og ved Moderens Underhold 1 Maaned før og 1 Maaned efter Fødselen, saaledes at Faderens Andel i Udgifterne fastsattes efter de samme Grundsætninger som Bidraget til Børnets Underhold, medens det efter

den tidligere Lovgivning alene paahvilede Faderen at udrede mindst Halvdelen af Udgifterne ved selve Barselfærden. Loven af 1908 indeholder derhos en Række vigtige og til Dels nye Bestemmelser om Underholdsbidragets Udbetaling af det offentlige, om Raadigheden over Barnet, om Eftersøgning af Faderen, om Fastsættelse og Inddrivelse af Underholdsbidrag m. m. Angaaende disse Bestemmelser nærmere Indhold henvises dels til selve Loven dels til de Steder i det efterfølgende, hvor Bestemmelserne gøres til Genstand for nærmere Omtale. Ved Lov Nr. 113 af 29. April 1913 skete der paa forskellige Punkter Ændring i Bestemmelserne i Loven af 1908, navnlig med Hensyn til Bestemmelserne om Bidrags Udbetaling af det offentlige og med Hensyn til visse processuelle Bestemmelser. De i Lovene af 1908 og 1913 indeholdte Bestemmelser om Bidrags Udbetaling af det offentlige er endelig udgaaet en Revision ved Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsørg, som i Kapitel XV og XVII indeholder de hertil svarende nye Bestemmelser, der paa en Række Punkter ændrer de tidligere Love.

Medens Lovgivningsmagten saaledes har vist vidtgaende Bestræbelser for at forbedre de udenfor Ægteskab fødte Børns økonomiske Kaar, er der kun undtagelsesvis givet Lovregler om disse Børns almindelige retlige Stilling. Børnenes almindelige Retstilling i Forhold til Forældrene er den Dag i Dag i Hovedsagen den samme som paa Christian den Femtes Danske Lovs Tid. Det har dog ingenlunde manglet paa Forsøg paa ogsaa i saa Henseende at skabe gunstigere Livsvilkkaar for disse Børn. Den tidligere omtalte Bevægelse i Begyndelsen af 80erne, der gav Stødet til Loven af 1888, havde saaledes videregaaende Maal end dem, der naaedes ved denne Lov, hvilket nærmere vil fremgaa af Bemærkningerne til det i Rigsdagssamlingen 1886—87 fremsatte Lovforslag, jfr. Tillæg A. til Rigsdagstiden Sp. 2055 fig. Dette, af Justitsministeren fremsatte, Lovforslag indskrænkede sig desuagtet til Spørgsmaalet om Børnenes Underhold, men under Forslagets Behandling i Rigsdagssamlingerne 1886—87 og 1887—88 kom man i meget vidt Omfang ind paa Spørgsmaalet om ogsaa i andre Henseender at forbedre Børnenes Stilling, saasom med Hensyn til Arveret efter Faderen, Ret til at bære dennes Navn og Ret til at erholde Oplysning om, hvem Faderen var, og der var i Tingene en ikke ringe Sympati for Reformen i saa Henseende, der ogsaa gav sig Udtryk i Ændringsforslag til Lovforslaget.